

DIETĚA DO DLANÍ O.Z.

**VÝROČNÁ SPRÁVA
2019**

ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE

Názov: Dieťa do dlaní

Právna forma: občianske združenie

Sídlo: Partizánska 2503/1, 066 01 Humenné

Registrácia: Ministerstvo vnútra SR pod registračným číslom VVS/1 - 900/90-49658 dňa 18.11.2016.

IČO: 50562771

DIČ: 2120800836

Bankové spojenie: ČSOB: SK 0375 00 0000 0040 2599 0424

Telefonický kontakt: +421 907 420 324

Mgr. Danka Pavlíková - osoba zodpovedná za poskytovanie sociálnej služby

E - mail: dietadodlani@gmail.com

Facebook: Dieťa do dlaní

Miesto poskytovania sociálnej služby: Ul. 1 Mája 2045/21, 066 01 Humenné - ambulantná forma

Registrácia sociálnej služby: zapísané v registri poskytovateľov sociálnych služieb v Prešovskom kraji dňa 16.3.2018

Druh sociálnej služby: služba včasnej intervencie §33 zákona č. 448/2008 o sociálnych službách

Forma sociálnej služby: terénna a ambulantná

NAŠE MOTTO, VÍZIA, POSLANIE, HODNOTY A CIELE

Motto: „Lebo sú deti veľkým na pomoc viac ako veľkí deťom“.
(Milan Rúfus Pamätníček)

Vízia: Podporovať, sprevádzať a spájať rodiny s inak obdarenými deťmi
v ich prirodzenom rodinnom prostredí v rámci Prešovského kraja.

Poslaním zariadenia je poskytovať službu včasnej intervencie
v zmysle zákona o sociálnych službách.

Poslanie zriaďovateľa je podpora rodiny v kríze, posilňovanie významu a
hodnoty rodiny; príprava mladých ľudí na úlohy v rodinnom, partnerskom a
rodičovskom vzťahu; zvyšovanie sebaúcty jedincov, ktorí sa ocitli v nepriaz-
nivej životnej situácii; ochrana ľudskej dôstojnosti. /Stanovy Dieťaťa do dlaní,
o.z. zo dňa 18.11.2016/.

Hodnoty: láska, prijatie, profesionalita, rešpekt, úcta, pokora.

Cieľom zariadenia: Poskytovaním našej služby je viesť dieťa a jeho rodinu k čo
najvyššej miere samostatnosti a k začleneniu do bežného života v spoločnosti.

PRÁCA A AKTIVITY S PRIJÍMATEĽMI

CVI DD má v evidencii 24 rodín, z toho u troch je prerušené poskytovanie služby VI. Počas roka 2019 pribudlo 19 prijímateľov. Službu poskytujeme v prevažnej miere terénou formou priamo v rodine. Iba dve rodiny chodia k nám do centra, vzhľadom na ich individuálne potreby to spolu s rodičmi vidíme ako efektívnejšie. Frekvencia intervencií s rodinou je prispôsobovaná jej požiadavkám a pohybuje sa v počte 1 až 4 návštevy mesačne.

Povedomie o službe včasnej intervencie je jak v laickej tak i odbornej verejnosti v našom regióne stále pomerne nízke, aj keď sme využili na jej propagáciu všetky dostupné kanály – regionálna tlač, regionálna televízia, rozhlas, sociálne siete, letáky. Informácia o ňom sa šíri dosť namáhavo, keďže ide o novú službu, s úplne inými parametrami, ako sú rodičia i lekári, ktorí majú dieťaťko so zdravotným postihnutím v starostlivosti, zvyknutí.

Sme presvedčení, že potenciálnych prijímateľov SVI je ďaleko viac, no domnievame sa, že veľa z nich má zábrany odkryť svoje súkromie tým, že pusti do svojho príbytku cudzieho človeka, aj keď je to odborník, ktorý môže pomôcť. Zdravotné postihnutie detí v rodinách prijímateľov je rôzne. 7 detí má autistické črty alebo už majú diagnostikovanú PAS, ktorá je u všetkých spojená s oneskoreným vývinom reči, 5 detí trpí DMO. Čo je najčastejším problémom v rodinách sa nedá zovšeobecniť. V každej je to iné, niekde ešte rodičia neprijali diagnózu dieťaťa (alebo jeden z rodičov), niekde ešte nenastalo uvedomenie, že ťažšia cesta v prístupe k dieťaťu je tá správna (tendencie dieťaťu všetko dovoliť, urobiť za neho, aby dieťa neprotestovalo, neplakalo), u niektorých to je komplikovaný zdravotný stav, ktorý bráni plánovaným operačným zákrokom. Čo môžeme zovšeobecniť je fakt, že v mnohých rodinách sú otcovia málo zainteresovaní do toho, čo sa okolo ich detí deje. Na stretnutiach sú zriedkavo účastní, nie sú jednotní s matkou v prístupe k deťom, neakceptujú postupy, ktoré s matkou dohodneme.

Najväčší posun vidíme v rodine, ktorá má chlapčeka s PAS. V čase keď sme s rodinou začali spolupracovať, dieťa komunikovalo iba tým spôsobom, že ťaha-

lo matku za ruku, alebo plakalo. Nemalo očný kontakt, neukazovalo, nereagovalo na oslovenie. V súčasnosti navštevuje ŠMŠ a v rodine zaviedli kartičkový systém dorozumievania, čo značne zlepšilo komunikáciu. Tým, že matka mala dostatočnú podporu aj z našej strany, nemá problém vysloviť synovu diagnózu, ak si to situácia vyžaduje.

Povzbudzuje nás, že rodičia aj deti sa tešia na každé ďalšie stretnutie.

AKTÍVNA OSVETA O CENTRE

AKTÍVNE INFORMOVANIE O SLUŽBE

Rok 2019 sa aj niesol v duchu informovaní o službe miestnych pediatrov, špecialistov, ale aj širokú verejnosť. Počas roka sme navštívili aj vzdialenejšie mestá a obce, pretože Humenné je spádová oblasť pre okolie. Aktívne sme navštívili jednotlivých lekárov, aby sme im predstaviť službu. Často práve lekár je mostom medzi rodinou so zdravotne znevýhodnením dieťaťom a organizáciou. Stretnutiami s verejnosťou sme sa snažili predstaviť centrum, aby rodiny vedeli, že v zložitej životnej situácii sa majú na koho obrátiť.

Na stretnutiach sme informovali o službe, ako s rodinami pracujeme, aké rodiny spadajú do našej starostlivosti, aká je naša územná pôsobnosť.

Spoločne sme absolvovali takmer 50 osobných návštev a stovku e-mailových alebo telefonických kontaktov s cieľom predstaviť a priblížiť našu prácu.

Aktívna účasť na besede organizovanej Kognita o. z. Vranov nad Topľou „Narodilo sa nám dieťa s postihnutím, ako ďalej?“ Prítomných sme informovali o službe, princípoch, cieľom, podmienkach a odprezentovali kazuistiku rodiny, ktorú máme v starostlivosti.

Spoluprácu sme nadviazali aj so Špeciálnou materskou školou Komenského v Humennom. Vymenili sme si navzájom skúsenosti, ktoré máme z praxe, najmä s rodinami, ktoré majú deti s PAS. Pani Macková, zástupkyňa riaditeľa, nás informovala ako funguje škôlka, aké sú u nich podmienky, ako pracujú s deťmi i s rodičmi. Oslovila nás najmä preto, aby sme rodičov povzbudzovali k tomu, aby deti dávali do MŠ napriek hedikepu od troch rokov. Majú veľa negatívnych skúseností, kedy dieťa prichádza do škôlky vo veku 5 a viac rokov. V tom čase už má osvojené negatívne zvyky, alebo nemá zručnosti, ktoré by malo mať a v piatich rokoch sa s dieťaťom oveľa ťažšie pracuje napr. na sebaobslužných činnostiach.

POSVIACKA PRIESTOROV

28. 1. 2019 sa uskutočnilo priateľské stretnutie pracovníkov a priaznivcov Centra včasnej intervencie Dieťa do dlani v Humennom, ktoré bolo spojené s posviackou priestorov centra. Posviacku vykonal gréckokatolícky duchovný, správca Nemocnice A. Leňa Mgr. Martin Snak, ktorému ďakujeme za vytvorenie príjemnej atmosféry, za milé úprimné a povzbudivé slová. Svojou účasťou nás poctili vzácne dámy, a to primárka novorodeneckého oddelenia MUDr. Mária Vasilová, primárka detského oddelenia MUDr. Tatiana Macková a vedúca sestra Mgr. Jana Hirjaková. Pozvanie prijal aj náš podporovateľ JUDr. Dávid Molnár a poslanec mestského zastupiteľstva Tomáš Šudík. Srdečne ďakujeme zúčastneným, že s nami zdieľajú nadšenie pre službu včasnej intervencie a za ich nezištnú pomoc a podporu.

31.1.2019 Odvysielaná reportáž o posviacke centra a o službe, ktorú poskytuje v Humenskej televízii

4.2.2019 Uverejnený článok o posviacke priestorov a o centre v Humenskom exprese

MIŠKOV SVET - PRÍBEH RODINY

Miško sa narodil ako druhé dieťa v milej rodinke. Vyvíjal sa ako všetky zdravé bábätká. No medzi prvým a druhým rokom jeho veku si najbližší začali všimnúť na ňom zvláštnosti v správaní. Zaujímalo ho všetko čo sa točí, mal stereotypné správanie, nevedel sa kontaktovať očami, nerozprával, nejavil záujem o iné deti.... mal svoj svet...

Jeho inakosť bola čoraz výraznejšia, až sa rodičia rozhodli, že treba s tým niečo robiť. V čase keď sme do rodiny vstúpili, Miško mal 3 roky a už mal za sebou pár vyšetrení u špecialistov, ktorí vyslovili podozrenie na autizmus. Rodičia boli zmätení a nevedeli čo ďalej. Ako túto situáciu uchopiť? Ako sa k Miškovi správať? Čo povedať susedom? Znáмым? Ľuďom, ktorým vadilo Miškovo nevhodné správanie.... Našou úlohou v tejto rodine bola najmä podpora a posilňovanie matky, keďže väčšinu času s ním trávila ona. Poskytovali sme jej informácie a odporúčania, ako s Miškom pracovať. Spoločne sme absolvovali semináre o komunikácii s autistickým dieťaťom a získané vedomosti sme sa usilovali preniesť do života rodiny. Informácie boli nové a bolo ich veľa. Preto sme spoločne s rodinou vypracovali pravidlá, ktoré by mali členovia domácnosti dodržiavať v kontakte s Miškom. Učili sme sa podmieňovať očný kontakt (je veľmi dôležitý pre funkčnú komunikáciu), rozvíjať jemnú motoriku efektívnymi hrami a aktivitami, posilňovali sme jeho schopnosti byť samostatný pri každodenných činnostiach.

Túžbou rodičov bolo, aby ich syn začal rozprávať. No dôležitejšie ako hovoriť, je vedieť komunikovať. Keďže Miško nevedel komunikovať hovoreným slovom, spolu s inými odborníkmi sme odporúčali rodičom komunikáciu prostredníctvom obrázkov. Rodine sme poskytli usmernenie ako vytvoriť komunikačný panel a podieľali sme sa na jeho príprave. Táto metóda sa osvedčila a uľahčuje Miškovi dorozumievanie a vyjadrovanie svojich potrieb.

Po stanovení konečnej diagnózy detský autizmus na špeciálnom pracovisku sa rodičia rozhodli, že Miška zapíšu na 4 hodiny denne do špeciálnej materskej školy vzdialenej 14 km od bydliska. A vtedy vyšiel na povrch problém, kto

Miška každý deň na obed zo škôlky vyzdvihne. Otec pracuje do osemnástej hodiny a matka aj keď vlastní vodičský preukaz, nebola aktívnym vodičom a zo šoférovania mala strach. Zdalo sa priam nemožné, aby matka chodila do okresného mesta po Miška. No vytrvalou pomocou rodinných príslušníkov a s podporou a povzbudzovaním z našej strany mamička prekonala obavy, aj samu seba. Dnes sme na ňu pyšní, že už jazdí sama. Miškovi prostredie rovesníkov veľmi prospelo, do škôlky chodí rád a robí pokroky v každej oblasti. No rodičov ešte čaká veľa mravčej práce, aby v Miškovi rozvinuli čo najviac jeho schopností a možností, a tým mu dali šancu na samostatný na život. Teší nás, že ich týmto procesom môžeme sprevádzať.

